

terminació, que creu immotivada, acordà posar-ho en coneixament de la pròxima Assemblea de Delegats, que tindrà lloc els dies 9 i 10 del corrent, per acordar ço procedent.

El Dr. Puig a Sais dóna compte de la denúncia feta per persona que li mereix garantia contra el Dr. Pujadas, metge de Selma, secció Comarcal de

Vendrell, del qual estan descontents la majoria de veïns, acordant la Junta dirigir-se a la secció del Vendrell perquè l'assessori abans de pendre cap resolució definitiva.

Acorda també la junta informar-se de l'estat en què es troba el projecte de llei sobre Sindicació professional.

COL·LABORACIÓ

Sobre la sindicació mèdica

Textes de «*Precis del Déontologie et de Médecine professionnelle*», per Esteve Martín, Professor de Medicina legal a l'Universitat de Lió. París, 1914.

«Deveu respecte a vostres confreres, convé evitar semblar malèvols amb ells, sobre tot en les converses amb els clients. Vos ho repeteixo, tot el mal que vosaltres dieu uns d'altres, recau inevitablement sobre vosaltres. *No podem viure de nostra professió més que estant units*, sinó per l'amistat, al menys per l'interès professional. *El metge individualista en la nostra època és un ser fòssil i fatalment condemnat a ser devorat pels esforços combinats d'administracions, mutualitats, municipis, Estat*. Per viure devem defensar-nos pam a pam contra les càrregues noves, i aquesta defensa no pot ser més que corporativa, *sindicalista*. L'individualisme mèdic ja ha passat».

(Pàg. 30 i 31).

«Conclusions» del cap. VIII. «El sindicalisme mèdic»:

«—L'enalliment de la Medicina està en les mans dels sindicats mèdics».

«—Devem estar tots sindicats: tots per a un, un per a tots».

«—Devem pendre part en les deliberacions del Sindicat. És un deure que ens permetrà lluitar eficaçment i obtenir resultats».

(Pàg. 93.)

Per la traducció: H. PUIG I SAIS

Suscripció Pro-Montblanc

La Junta Directiva del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, tingué a bé nomenar-me dipositari del producte que es recaudés, per a la suscripció voluntària pro-metges de Montblanc, a fi de portar l'ajut econòmic als companys que sortiren perjudicats en els seus ingressos, amb motiu de la lluita que s'entaulà entre part dels veïns de dita població i els companys Pedrol, Murtró i Sedó, que en aquella època hi exercien llur professió.

La Junta directiva, en sessió del dia vint-i-sis d'agost de 1920 acordà: Primer. Els metges de Montblanc faran una llista dels igualats que tenien abans d'esclatar el conflicte i del que rendia mensualment.

Segon. Obriran llista nova d'igualats a pagament trimestral anticipat i amb les condicions noves i donaran compte mensualment al SINDICAT de la nova i del que rendeix.

Tercer. La diferència entre el que rendia la llista i el que rendeix la nova, ho abonarà el SINDICAT, fins a un màxim de cinc-cents pessetes mensuals.

Quart. Cada mes s'anirà rebaixant de la quantitat que hagi d'abonar el SINDICAT el que no rendeixin els nous igualats que vagin fent els metges sindicats.

Cinquè. Aquesta quantitat mentre no funcioni la secció d'atur forçós serà satisfeta per l'import de la subscripció voluntària, oberta a aquest fi, suplint-se els ingressos voluntaris si no arriben, per la caixa del SINDICAT, si el cabals ho permeten.

Sisé. Aquestes bases començaran a regir el primer de Setembre i en concepte d'indemnització pel mes d'Agost, s'abonarà als tres per un igual cinc-cents pessetes.

Aquests acords foren presos quan la lluita estava en son període àlgid i tan enverinats estaven els ànims, que els nostres companys hagueren d'abandonar la població, a fi d'evitar ésser víctimes d'un cap-calent. Durant aquest mes el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA cregué convenient als seus interessos de no abandonar als veïns que acceptaven les noves condicions de iguala imposades per el SINDICAT, hi envià al doctor García Rodrigo, amb la condició de visitar a tots els veïns que demanessin el seus serveis, així com també als veïns del pobles agregats de Lilla, La Guardia i Prenafeta, que sempre han estat al nostre costat, assignant a dit doctor García Rodrigo la quantitat de 800 pessetes, a més de 250 pessetes de gratificació pels serveis practicats als pobles agregats, que cobrà d'aquests mateixos.

Un cop restablerta, aparentment, la tranquil·litat, la J. D. cregué oportú que els antics metges devien anar a ocupar els seus llocs, puix ningú més que ells podia lluitar amb més aventatges, per cercar una ràpida i bona solució a favor de SINDICAT, de la lluita entaulada.

Arribats a aquests moments la Junta cregué que